

Elüzem lett a DÁV

A nehézipar ágazataiban; a bányászatban, a villamosenergiaiparban és a vegyiparban odaítélték az elüzem címeket az első fél évben legjobban dolgozó üzemeknek.

A villamosenergiaipar vállalatai közül elnyerte az elüzem címet a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat is.

Bővül a ká'yhák, a tűzhelyek és a konyhaedények vá'asztéka

A vas műszaki kereskedelem a második fél évben sok új cikket hoz forgalomba. Főleg a vidéki vásárlók örömeire bővül a tűzhelyek és a ká'yhák választéka. A téli fűtési időnyig már a boltokba kerül az új típusú, háromaknás, vegyesfűtésű ká'yha. Az ősszel ezenkívül még újfajta teatűzhellyel és kétaknás Kalor-ká'yhával is szaporodik a vasműszaki szaküzletek áruválasztéka.

A műanyag- és a háztartási boltok az őszre a hazai gyáraktól és külföldről olcsó és ötletes műanyag konyhai edényeket és háztartási gépeket kapnak.

Szeptemberre megjelenik a boltokban többek között a műanyagból készült, pedálos konyhai szeméttartó, tödör, gyermekká'd, mosogatógép, szőnyegporoló és tészteszedő.

Elkészült a főtí gyermekváros első iskolája

Az ország lakosságának jelentős hozzájárulásával 10 óvodát készítettek tavaly a főtí Gyermekváros kis lakóinak a 23-as Építőipari Vállalat dolgozói. Az idén

a tanév kezdetére 16 tantermes iskola építését fejezték be a vállalat, több mint két héttel szemből elsejeli határidő előtt.

A szép park közepén álló új épület az ország egyik legszebb iskolája. Folyosóján beépíthető szekrényeket szereltek fel a gyermek ruháinak elhelyezésére, a padlót mindenütt műanyagborították és a korszerűen ellátott tantermeken kívül, nagy légfűtéses tornaterem áll a tanulók rendelkezésére. Hasonló, de kisebb 8 tantermes iskola készült el most Fót község lakóinak is.

Lesznek-e társadalmi ösztöndíjasok?

Nemrégiben jelent meg lapunkban egy rövid közlemény arról, hogy Szeged város tanácsa művelődési osztálya a következő 1960-61-es tanévre három új társadalmi ösztöndíjra hirdet pályázatot: egyet az agrárügytemre, egyet a Műgyetem építészeti karára és egyet a pedagógiai főiskolára.

A társadalmi tanulmányi ösztöndíjak alapításának gondolata nem régi, s maga a mozgalom most ünnepli megszületésének első évfordulóját. Az elmúlt évben alapítottak először üzemek, vállalatok, intézmények, állami gazdaságok és termelőszövetkezetek a Minisztertanács felhívása nyomán ilyen pályázatokat ország-szerte. Egy éve, hogy Szegeden is összesen több mint 30 társadalmi ösztöndíj lett gazdára nagyobb és kisebb szegedi üzemekben.

30-40 fiatal, akik valamennyien a város tudományos, kulturális és műszaki életének fejlődésén, új eredmények elérésén fáradoznak

ma. Mindenesetre biztató kezdetet jelent ez a szám! Mégis aggodalommal kell írunk a kezdet utáni folytatásról. Kilenc nagyobb szegedi üzem vezetőit kérdeztük meg, vajon ebben a tanévben folytatják-e a múlt évi nagyszerű kezdeményezésüket, vagy ha a múlt évben nem csatlakoztak ehhez a nagy horderejű mozgalomhoz, nem hirdettek üzemük fiataljai számára ilyen ösztöndíjakat, legalább ebben a tanévben létesítenek-e társadalmi tanulmányi ösztöndíj-alapítványt. S a kilenc válasz közül egyik-másik legkevésbé sem volt örvendetes és megnyugtató.

A nagy szegedi üzemek közül talán a Falemezgyár rendelkezik legszélesebb fejlődési távlatokkal, hiszen már készen állnak a nagy faipari kombinát tervai, s ez az új üzem összefogja majd a város fellet faiparát. Ezeket a perspektívákat figyelembe véve, az üzemnek már most meg kellene tennie mindent, hogy a tervek végrehajtásához szükséges műszaki vezetőgárdát kialakítsa, kinevelése idejében megtörténjen. S ezért kétszeresen furcsa, az, amit az üzem igazgatójától, Dani Jánostól hallottunk.

A gyár a múlt esztendőhöz hasonlóan, ebben az évben sem szándékozik ösztöndíj-alapítványt tenni. Az okokat, amelyek az üzem vezetését erre az elhatározásra készítették, nem ismerjük. Feltételezzük, hogy a társadalmi tanulmányi ösztöndíj-alapítvány létesítését eleve kizáró ok és indok nincs közöttük. Nincs és nem is lehet. S azt sem hisszük, hogy a hatalmas üzem dolgozó fiataljai között egyetlen olyan sem volna, aki tovább akarna magát képezni. Mint ahogy azt sem hisszük, hogy a Szegedi Ruhagyárban — ahol sem az elmúlt évben, sem most nem létesítettek alapítványt, hasonlóan a Falemezgyárhoz — szintén nem volna fiatal tanuló vágyó dolgozók, akik megérdemelnék, hogy az üzem segítse őket a vágyuk megvalósításában.

És végül azt sem hisszük, hogy a két üzemnek nincs szüksége új, fiatal erőkből álló műszaki vezetőgárdára, új mérnökökre és technikusokra, akik az üzem munkapadjai mellől kerüljenek az egyetem, vagy a technikum padjára, s akik azután, hogy tanulmányaikat befejezték, szívesen térnének vissza — a szerződés értelmében is — a róluk szülőként gondoskodó üzemekbe.

Az egyes üzemek részéről még mindig megnyilvánuló tartózkodásnak és bizalmatlanságnak egyedül csak az lehet az oka, hogy ezen üzemek vezetői még mindig nem látják világosan ennek a nagyszerű kezdeményezésnek gígász horderejét, jelentőségét az új, szocialista értelmiség megteremtésében.

Igy van ez nem csupán a Szegedi Ruhagyár és a Falemezgyár esetében, hanem öb más szegedi nagyüzemben is. Az Új-szegedi Kender-, Lenszövő Vállalatnál, ahol a múlt évben a meginduló mozgalom sodrásában és lelkesedésében

alapítottak ugyan két ösztöndíjat, de most azon is gondolkodnak, hogy tegyenek-e egyáltalán újabb ösztöndíj-alapítványt, s ha tesznek is — mondották — legfeljebb egy főről lehet szó csupán. S ez a bizonytalanság érződik a Szegedi Kenderfonógyár elhatározásán is. Ok ugyan a múlt évhez hasonlóan most is két újabb fiatal számára kívánják biztosítani az egyetemen való tanulás lehetőségét. Igen, de milyen egyetemen? Egy embert a képzőművészeti és egy embert a testnevelési főiskolára akarnak elküldeni.

Hát az üzemben tornatanároknál, és rajztanároknál nem volna nagyobb szükség újabb mérnökökre és technikusokra? Az üzem nem kívánja elni a társadalmi tanulmányi ösztöndíj-alapítás e számára kedvező lehetőségével?

A Textilműveknél az elmúlt egy év alatt már felfedezték ezeket a lehetőségeket, legalábbis erre vall, hogy míg az elmúlt évben nem hirdettek társadalmi tanulmányi ösztöndíjat, most 2 textiltanulmányi tanuló szándékozik dolgozni fiatal számára kívánják biztosítani a tanulás anyagi feltételeit. S ugyanígy a Szegedi Jutáruagyár, amely az elmúlt évi két alapítvány után ebben az évben is két társadalmi tanulmányi ösztöndíjat alapított, s a két ösztöndíj közül az egyik a műgyetemre szól.

De hadd beszéljünk most azokról is, akik élenjárnak az üzemek között a nagyszerű mozgalomban. Mindenekelőtt a MÁV Igazgatóságról, amely az elmúlt évben is az első között volt. Tavaly 4 egyetemre szóló ösztöndíjat alapított, kettőt orvosegyetemre és kettőt műszaki egyetemre. Idén további hat egyetemi ösztöndíj-alapítvánnyal egészítik ki a már meglévő négyet. A 6 közül 5 ismét a műgyetem — különböző mérnöki karaira szól, egy pedig az orvosegyetemre. Nemcsak az ösztöndíjak száma, hanem az egyetemek megválasztása is mutatja: a MÁV-nál tudatosan élnek a társadalmi tanulmányi ösztöndíj nyújtotta lehetőségekkel, világosan látják a kezdeményezés elvi jelentősége mellett annak gyakorlati hasznát is. Ugyanezt mondhatjuk el a Szegedi Cipőgyárról, ahol az elmúlt évi 2 ösztöndíj után most további 5 ösztöndíj alapításával kívánnak gondoskodni a műszaki utánpótlásról, vagy a Szegedi Szalámigyárról, ahol tavaly csak 1 technikum-i ösztöndíjat alapítottak, de az idén már hárommal akarnak alapítani, közöttük 1 egyetemre szólót.

A példák, amelyet a többi üzemeknek is követniük kellene — előttünk áll. Követésre méltó a MÁV Igazgatóság és a Szegedi Cipőgyár példája, s elgondolkodtató velük szemben két-három más üzem rövidlátása. De reméljük, hogy végre ők is észreveszik azokat a lehetőségeket, amelyeket a társadalmi tanulmányi ösztöndíj-rendszer magában hord, s amelyek ennek az ösztöndíj-rendszernek az intézményessé tételéhez vezetnek majd.

Papp Lajos

A Lenin Kohászati Művek dolgozói a szabadtéri játékokon

Az elmúlt napokban egy jövedű, népes csoport az ország másik végéből jött látogatóba Szegedre. Mindannyian a Diósgyőri Lenin Kohászati Művek dolgozói. Megkerestük szálláson vezetőjüket, Horzsa Lászlót, aki az L. K. M. szakszervezeti bizottságának megbízásából szervezte és hozta el — nem első ízben — e népes csoportot.

Horzsa László elmondta, hogy a szabadtéri játékok felelevenítése során, már a múlt évben közel 200 dolgozót vonzott Diósgyőrből e nagyszerű élmény lehetősége, amikor is a Hunyadi Lászlót és az Esmeralda balettel volt alkalmuk megtekinteni. Ez évben tovább nőtt a diósgyőriek érdeklődése és két 180 — illetve 130 fős csoport kereste fel Szegedet. Bár sok fáradsággal járt utunk Diósgyőrből, dolgozóink egyöntetű véleménye az, hogy örök élményekkel gazdagodva térünk majd haza — mondta Horzsa László.

Kiss János, öreg martinsz ösztinte lelkesedéssel beszél az elmúlt napokról, a gazdag programról, hiszen ő is az elmúlt évi sikeres kiránduláson felbuzdulva szánta rá magát arra, hogy meglátogassa az újabb csoporttal Szegedet.

Nagy esemény volt számomra a szoviet balett megtekintése mellett a nagyszerűen automatizált Gyűfagyár meglátogatása, a tiszai hajókirándulás s nem utolsósorban a Kis-Körösi Halászcserda, tüzes pusztaméregesi borával!

Hasonló véleményen van Fülep István is, az L. K. M. kalkulációs osztályának vezetője. Ő már a múlt évben tagja volt az első »úttörő-csoportnak«.

A szovjet balett mostani előadása még magasabb színvonalú volt a múlt évinél és megállapításom szerint a rendezésen érezhető volt Burmejszter mesteri keze is. Meg kell azonban mondanom, hogy a Hunyadi László, a Csinom Palkó és a Jeanne d'Arc megtekintése mellett mégis kissé keserű szájjal búcsúztunk Szegedtől, mert a helyi szervezés nem állt a helyzet magaslatán, mivel az L. K. M. dolgozói második csoportjának — határozott előzetes ígérek ellenére — sem tudott jegyet biztosítani Madách: Az ember tragédiájának oly nagy érdeklődése várt előadására — mondotta Bacska József.

Igy ismerkedtek a Beloianisz térről a diósgyőri Lenin Kohászati Művek dolgozói

Készül a »Tisza-parti emlék«

Üdülés az újszegedi uszoda hullámaiban

(Dr. Somogyi Károlyné felv.)

Ugye mondtam, hogy erős lesz a halászte! És így kell leöblíteni a paprika »mégét«

Kiosztották az első törzsgárda-jelvényeket Csepelen

A Csepel Vas- és Fémművek dolgozói ünnepségsorozatban köszöntik alkotmányunk évfordulóját. Az első ünnepséget kedden délután tartották. Az ünnepségen Török István, a Vasas Szakszervezet főtákará emlékeztetett meg alkotmányunkról, valamint a gyári törzsgárda kialakításának jelentőségéről. Beszéde után átadta a Csepel Vas- és Fémművek vezérigazgatósága és a Vasas

szakszervezet csepeli választmánya által alapított első törzsgárda-jelvényeket, amelyeket azoknak adományoztak, akik 10—15—25, illetve 40 éve dolgoznak a Csepel-művekben.

A szerszámgépgyár az elektrodagyár, valamint az egyedi gépgyár dolgozói az alkotmány napi ünnepségeken veszik át az első felévi jó munkájuk jutalmát, az élüzem kitüntetését.